I sag 225/82

RUDY VERZYCK, assisterende skatteinspektør i den belgiske forvaltning, bosat 8250 Ichtegem (Ernegem), Belgien, Stationstraat 365, bistået og repræsenteret af advokat Georges Vandersanden, avenue des Klauwaerts 38, 1050 Bruxelles, og med valgt adresse hos advokat J. Biever,

sagsøger,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, ved Hendrik Van Lier, den juridiske tjeneste, som befuldmægtiget, bistået af advokat Robert Andersen, Bruxelles, avenue Montjoie 214, 1180 Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Oreste Montalto, Kommissionens juridiske tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Plateau du Kirchberg, Luxembourg,

sagsøgt,

hvori der er nedlagt påstand om:

— at Kommissionens afgørelse af 28. maj 1982, hvorved den afslog at give sagsøgeren adgang til de skriftlige prøver i udvælgelsesprøve KOM/A/325, annulleres,

— at Kommissionen tilpligtes at træffe de nødvendige foranstaltninger til fuldbyrdelse af den afsagte dom, samt

— at Kommissionen tilpligtes at afholde sagens omkostninger,

har

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

sammensat af afdelingsformanden U. Everling, dommerne Y. Galmot og C. Kakouris,

generaladvokat: S. Rozès
justitssekretær: assisterende justitssekretær J. A. Pompe

afsagt følgende

DOM

Sagsfremstilling

De faktiske omstændigheder og retsforhandlingernes forløb samt parternes påstande, anbringender og argumenter kan sammenfattes således:

I — Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

1. Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, sagsøgt, offentliggjorde i EFT af 12. september 1981 (C 233, s. 21) en meddelelse om udvælgelsesprøve KOM/A/325 vedrørende »en almindelig udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af fuldmægtige i lønklasse 7 og 6 i kategori A«.

Ifølge nævnte meddelelse oprettedes denne ansættelsesreserve med henblik på at besætte ledige eller nyoprettede stillinger i Kommissionens tjenestegrene, hvis arbejdsområde skulle bestå i udførelse af planlægnings- undersøgelses- eller tilsynsopgaver vedørende Fællsskabernes virksomhed på det politiske, administrative og finansielle område. Der kunne vælges mellem følgende emner:

— presse og informationsteknik;

— offentlige finanser/bogføring/revision;

— administration i almindelighed.

De særlige betingelser under punkt III-B i meddelelsen bestod hovedsagelig af fire betingelser vedrørende ansøgerens alder, fremlæggelsen af kvalifikationsbeviser eller eksamensbeviser, dokumentation af en faglig erfaring samt visse sproglige færdigheder.

2. Den 30. november 1981 indgav sagsøgeren ansøgning til udvælgelsesprøve KOM/A/325 og valgte emnet offentlige finanser/bogføring/revision.

Den 1. marts 1982 meddelte kontorchefen for ansættelsesafdelingen sagsøgeren, at udvælgelseskomiteen først havde fastslået, at sagsøgeren opfyldte betingelserne for adgang til udvælgelsesprøven, men derefter havde måttet afslå hans ansøgning »idet udvælgelseskomiteen derefter havde foretaget en sammenligning af kvalifikationsbeviserne for de ansøgere, som havde fået adgang til udvælgelsesprøven, navnlig på grundlag af deres eksamensbeviser og faglige erfaring på udvælgelsesprøvens område, med henblik på herved at opnå en mere harmonisk ligevægt i den geografiske fordeling af de statsborgere fra de forskellige medlemsstater, som udgør Kommissionens personale«, og at udvælgelseskomiteen efter denne gennemgang ikke havde kunnet tage sagsøgerens ansøgning i betragtning.

Den 5. marts 1982 meddelte sagsøgeren Kommissionens ansættelsesafdeling, at han var forbavset over udvælgelseskomiteens afgørelse og anførte, at begrundelsen for denne afgørelse ikke fremgik af afgørelsens ordlyd og anmodede endvidere om at få nærmere oplysning om de øvrige ansøgeres kvalifikationer og eksamensbeviser.

Den 26. marts 1982 meddelte Kommissionen sagsøgeren, at udvælgelseskomiteen ville foretage en fornyet gennemgang af sagsøgerens kvalifikationsbeviser med henblik på adgang til prøverne.

Den 28. maj 1982 meddelte kontorchefen for Kommissionens personaleafdeling, af efter på ny at have gennemgået ansøgerens sag, »har udvælgelseskomiteen efter sammenligning af ansøgernes diverse eksamens- og kvalifikationsbeviser besluttet ikke at give Dem adgang til de skriftlige prøver«.

Nærværende sag vedrører denne afgørelse.

3. Den 10. juni 1982 udtrykte sagsøgeren atter sin forbavselse over denne afgørelse og anmodede om at få kendskab til den nøjagtige begrundelse herfor.

Den 28. juni 1982 meddelte Kommissionen sagsøgeren dels, at udvælgelseskomiteen havde foretaget to udvælgelser (den første vedrørende adgangen til udvælgelsesprøven, den anden vedrørende adgangen til prøverne), hvorved udvælgelseskomiteen ikke havde ladet geografiske forhold være afgørende ved bedømmelsen af ansøgernes kvalifikations- og eksamensbeviser, og dels, at Verzyck's kvalifikationer, skønt de var tilstrækkelige til at give ham adgang til udvælgelsesprøven, ikke var af en sådan karakter, at sagsøgeren efter en bedømmelse af de øvrige ansøgeres kvalifikations- og eksamensbeviser kunne gives adgang til prøverne.

II — Skriftveskling og parternes påstande

Ved stævning indgået den 25. august 1982 indbragte sagsøgeren et søgsmål mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber. Sagsøgeren nedlagde følgende påstande:

— Kommissionens afgørelse af 28. maj 1982, hvorved den afslog at give sagsøgeren adgang til de skriftlige prøver i udvælgelsesprøve KOM/A/325, annulleres;

— Kommissionen tilpligtes at træffe de nødvendige foranstaltninger til fuldbyrdelse af den afsagte dom;

— sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— frifindelse;

— der træffes afgørelse vedrørende sagens omkostninger efter gældende regler.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse. Kommissionen er dog blevet opfordret til inden retsmødet at besvare følgende spørgsmål:

1. Har udvælgelseskomiteen ved udfærdigelsen af listen over ansøgere admitteret til prøverne lagt klarere og mere praktiske kriterier til grund end de kriterier, som Kommissionen har angivet i dets svarskrift (svarskriftet side 6)?

2. Havde udvælgelseskomiteen vanskeligheder ved den endelige udfærdigelse af listen over ansøgere, der fik adgang til at deltage i udvælgelsesprøven (eftersom udvælgelseskomiteen uden videre foretog en fornyet gennemgang af dokumenterne fra 818 ansøgere, som først var blevet nægtet adgang til prøverne) og, i bekræftende fald, hvilke vanskeligheder?

I henhold til artikel 95, stk. 2, i procesreglementet har Domstolen ved kendelse af 30. september 1981 besluttet at henvise sagen til anden afdeling.

På grund af ændringen i denne afdelings sammensætning den 7. oktober 1982 besluttede Domstolen ved kendelse af samme dato at henvise sagen til tredje afdeling.

III — Parternes anbringender og argumenter

A — Formaliteten

1. Kommissionen har gjort gældende, at udvælgelseskomiteens beslutning om ikke at give sagsøgeren adgang til de skriftlige prøver blev meddelt denne allerede den 1. marts 1982. Sagsøgeren har kvitteret for modtagelsen heraf den 5. marts 1982.

Kommissionen har anført, at under normale omstændigheder burde Verzyck have indbragt sit søgsmål inden tre måneder efter nævnte dato. Da sagsøgerens søgsmål imidlertid først blev indbragt den 25. august 1982, bør søgsmålet principielt afvises, idet afgørelsen af 28. maj 1982 alene var en bekræftelse af den tidligere afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til at deltage i prøverne.

Kommissionen har dog indrømmet, at den omstændighed, at sagsøgeren ved skrivelser af 26. marts 1982 var blevet underrettet om, at udvælgelseskomiteen endnu engang ville gennemgå sagsøgerens eksamens- og kvalifikationsbeviser med henblik på sagsøgerens adgang til de skriftlige prøver, og at sagsøgeren ville blive underrettet om den nye afgørelse, kunne have givet sagsøgeren grund til at tro, at fristen på tre måneder først løb fra denne sidstnævnte afgørelse.

Kommissionen har derfor vedrørende dette spørgsmål forladt sig på Domstolens skøn.

2. Verzyck har på sin side anført, at den omstændighed, at udvælgelseskomiteen meddelte ham, at den endnu engang ville gennemgå hans eksamens- og kvalifikationsbeviser med henblik på hans adgang til de skriftlige prøver, og at udvælgelseskomiteen underrettede ham om afgørelsen, indebar, at Kommissionen herved suspenderede den søgsmålsfrist indtil det tidspunkt, da sagsøgeren blev underrettet om den afgørelse, udvælgelseskomiteen havde truffet efter den fornyede gennemgang.

Der var derfor ikke tale om en procedure, som alene var af bekræftende karakter, men om en ny gennemgang af sagens omstændigheder, som eventuelt kunne indebære en ændring af den konklusion, som udvælgelseskomiteen først var kommet til.

Sagsøgeren finder herefter, at han var i sin fulde ret til af afvente den afgørelse, Kommissionen meddelte ham den 28. marts 1982, og at hans stævning, som blev indgivet til Domstolen inden udløbet af tremånedersfristen, regnet fra nævnte dato, kan antages til realitetsbehandling.

Sagsøgeren har tilføjet, at afgørelsen om ikke at lade ham deltage i de skriftlige prøver skader ham, og at hans interesse i at bestride denne afgørelse ikke kan bestrides.

B — Realiteten

1. Anbringendet vedrørende den anfægtede afgørelses manglende begrundelse

a) Verzyck har fremført fire argumenter til støtte for dette anbringende:

— Han har *først* gjort gældende, at enhver individuel administrativ beslutning, navnlig hvis den indeholder et klagepunkt, bør være tilstrækkelig begrundet, hvilket såvel er et almindeligt retsprincip og en forpligtelse, som

påhviler fællesskabsmyndighederne efter vedtægtens artikel 25.

Denne begrundelse skal være af en sådan karakter, at den pågældende kan bedømme, om det pågældende afslag er begrundet, eller om det er behæftet med en mangel, som gør det muligt at bestride afgørelsens gyldighed.

Sagsøgeren mener navnlig, at afslaget ud fra Domstolens faste praksis burde, om end kun kortfattet, have indeholdt de individuelle grunde og have angivet de kriterier, i forhold til hvilke sagsøgerens kvalifikationsbeviser blev vurderet som utilstrækkelige.

Dette er ikke tilfældet i den pågældende sag, idet skrivelsen af 28. maj 1982 var ganske uden begrundelse.

— Verzyck har *dernæst* anført, at i denne sag udgør denne manglende begrundelse en tilsidesættelse af de formelle krav i meddelelsen om udvælgelsesprøven, som dels indeholder en pligt til at oplyse hver enkelt ansøger om grundene til, at de ikke har fået adgang til prøverne og dels bestemmer, at udvælgelseskomiteen skal fastlægge kriterierne for sin bedømmelse af ansøgernes kvalifikationsbeviser bl.a. under hensyntagen til de opnåede eksamensresultater samt arten af den supplerende erfaring. Domstolen har allerede statueret, at den forudgående fastsættelse af bedømmelseskriterierne skal sikre, at gennemgangen af kvalifikationsbeviserne sker objektivt og sagligt (Morina, sag 21/65, Sml. 1965-1968, s. 157). Denne betingelse er afgørende, og i den foreliggende sag er der intet, der godtgør, at sådanne kriterier er blevet fastsat og overholdt, når henses til at der ikke er sket nogen meddelelse om kriteriernes indhold.

— Verzyck har herefter som *tredje* argument anført, at begrundelsen bør principielt meddeles den pågældende samtidig med den afgørelse, som skader ham, og at denne undladelse ikke kan afhjælpes ved, at den pågældende under sagen for Domstolen får kendskab til afgørelsens grunde.

Men hverken Kommissionens svar af 28. juni 1982 eller Kommissionens svarskrift indeholder en yderligere begrundelse og giver heller ikke nogen ydeligere oplysning om de objektive kriterier, som udvælgelseskomiteen har lagt til grund for ikke at give sagsøgeren adgang til de skriftlige prøver.

— Sagsøgeren har som *fjerde* argument anført, at Kommissionens argumentation til forsvar for, at der ikke er givet nogen begrundelse, ikke kan tages til følge.

Vanskeligheden ved at sammenligne ansøgernes kvalifikationsbeviser kan ikke, som Domstolen har statueret, berettige til alene at henvise til vedtægtens artikel 5 uden nogen yderligere præcisering eller angivelse af yderligere udvælgelseskriterier.

Princippet om tavshedspligten vedrørende udvælgelseskomiteens arbejde kan ikke strækkes så vidt, at det kan afslås at give oplysning om objektive data og navnlig om de vurderingskriterier, der ligger til grund for udvælgelsen i de indledende stadier af en udvælgelsesprøve.

Sagsøgeren har i øvrigt anført, at han ikke kræver nogen oplysning vedrørende selve udvælgelseskomiteens forhandlinger eller vedrørende de øvrige ansøgeres personlige kvalifikationsbeviser, men

alene konstaterer, at den anfægtede afgørelse ikke indeholder nogen henvisning til de vurderingskriterier, som udvælgelseskomiteen har lagt til grund, og at kendskab alene til disse kriterier i øvrigt ikke ville sætte ham i stand til at bestemme grundene til, at hans ansøgning ikke er blevet antaget, for så vidt angår adgangen til de skriftlige prøver.

Endelig finder Verzyck, at selv om man ikke, når henses til antallet af ansøgere, kan forpligte Kommissionen til over for hver enkelt ansøger, som ikke har fået adgang til prøverne, at angive de konkrete grunde for en sådan afgørelse, kan Kommissionen dog ikke forskanse sig bag en sådan opfattelse, når der er indgivet klager.

Sammenfattende mener sagsøgeren vedrørende dette spørgsmål, at afgørelsen af 28. maj 1982, skønt yderligere oplyst ved den senere skrivelse af 28. juni 1982, ikke indeholder en begrundelse, som giver ham mulighed for at kende grundene til, at han ikke fik adgang til de skriftlige prøver i udvælgelsesprøve KOM/A/325.

b) *Kommissionen* har indrømmet, at begrundelsen for den anfægtede afgørelse i denne sag er summarisk. Kommissionen finder imidlertid begrundelsen tilstrækkelig, når henses til det overvældende antal ansøgere, som fik adgang til udvælgelsesprøven (oprindeligt var der 1249 ansøgere), hvortil kommer yderligere et antal ansøgere, som fik adgang efter udvælgelseskomiteens fornyede gennemgang af deres ansøgninger.

Kommissionen har anført, at meddelelsen om udvælgelsesprøven klart sondrede mellem adgangen til udvælgelsesprøven og adgangen til prøverne, og har herefter redegjort for de tre stadier for udvælgelsen, som blev anvendt.

I overensstemmelse med meddelelsen om udvælgelsesprøven, som angav, at udvælgelseskomiteen festlægger kriterierne for sin bedømmelse af ansøgernes kvalifikationsbeviser, har Kommissionen oplyst (med vedlagte bilag), at udvælgelseskomiteen tog hensyn til følgende kriterier:

— antallet af de ansøgere, der skulle udvælges (mellem 350 og 450);

— hensyntagen til vedtægtens artikel 27;

— hensyntagen til »medlemsstaternes forskellige uddannelsesstrukturer ved vurderingen af eksamensbeviserne, således at der foretages en vurdering af de forskellige ensartede og altså sammenlignelige beviser og således, at den faglige erfaring, herunder supplerende studier og videreuddannelseskurser vurderes under hensyn til alle deres forskelle og efter deres relevans for det valgte område/emne«;

— hensyntagen til ansøgernes angivelser angående deres sprogkundskaber.

Kommissionen har anført, at udvælgelseskomiteen udfærdigede den endelige liste over de ansøgere, som fik adgang til de skriftlige prøver, efter at udvælgelseskomiteen på grundlag af de nævnte kriterier havde sammenlignet ansøgningerne fra de personer, som udvælgelseskomiteen havde givet adgang til udvælgelsesprøven.

Alt i alt fik 509 ansøgere adgang til de skriftlige prøver og Kommissionen finder, at under hensyn til dette store antal var det umuligt for udvælgelseskomiteen over for hver enkelt ansøger, som ikke havde fået adgang, individuelt at redegøre for grundene til, hvorfor hver enkelt af de 509 havde fået adgang til

prøverne i stedet for den ansøger, der ikke var admitteret.

Vedrørende meddelelsen om de kriterier, som udvælgelseskomiteen havde fastlagt, og ud fra hvilke den udvalgte de ansøgere, som fik adgang til prøverne, har Kommissionen anført, at sagsøgeren ikke har anmodet om at blive bekendtgjort med denne, og at sagsøgeren, hvis han havde fremsat anmodning herom, ville have fået oplysning om de fastlagte kriterier.

Kommissionen har i sin duplik tilføjet, at foruden denne praktiske umulighed med hensyn til at foretage nævnte meddelelse bestod der en juridisk umulighed, idet en afsløring af de konkrete grunde bag afgørelsen nødvendigvis måtte indebære, at udvælgelseskomiteen gav sagsøgeren oplysninger, som ville sætte ham i stand til at drage slutninger med hensyn til udvælgelseskomiteens forhandlinger eller endog vedrørende hver enkelt øvrig ansøgers kvalifikationsbeviser, hvilket ville stride mod Domstolens praksis, hvorefter der består tavshedspligt med hensyn til udvælgelseskomiteens arbejde.

Årsagen til, at udvælgelseskomiteen ikke gav sagsøgeren adgang til de skriftlige prøver, er ifølge Kommissionen den samme, som blev meddelt Verzyck: juryen fandt, efter at have sammenlignet hans ansøgning med ansøgningerne fra de øvrige ansøgere, som fik adgang til de skriftlige prøver, at sagsøgerens kvalifikationsbeviser ikke var tilstrækkelige til, at han kunne gives adgang til prøverne, hvilken beslutning var resultatet af en samlet bedømmelse, som tog hensyn til alle relevante forhold, bl.a. ansøgerens universitetsbeviser, og under hensyntagen til det arbejdsområde, som sidstnævnte ønskede at beskæftige sig med. Vedrørende det geografiske moment finder Kommissionen, at dette ikke var en afgørende faktor ved bedømmelsen af ansøgernes kvalifikationsbeviser.

2. Anbringendet om overtrædelse af lighedsprincippet

a) Verzyck har i sin stævning anført, at når henses til, at udvælgelseskomiteen fastsatte snævrere kriterier med henblik på at vurdere ansøgernes kvalifikationsbeviser samt deres supplerende faglige erfaring, burde alle ansøgerne være behandlet ens og uden diskriminering.

Verzyck har imidlertid anført, at det er ham bekendt, at en anden ansøger (fru Pelligrini), som har færre kvalifikationsbeviser end ham, og som besætter en lavere post i den belgiske administration og har mindre faglig erfaring, fik adgang til de skriftlige prøver.

Sagsøgeren mener, at det heraf fremgår, at han har været udsat for diskriminering (i øvrigt også i forhold til hr. Warêgne), og at udvælgelseskomiteens afslag på at lade ham deltage i prøverne derfor manglede såvel begrundelse som objektivitet.

b) Kommissionen har i sit svarskrift bestridt, at der skulle være sket en overtrædelse af lighedsprincippet:

— for så vidt angår nævnte Warêgne, har Kommissionen anført, at denne fik adgang til såvel udvælgelsesprøven som de skriftlige prøver, efter at det bevis, han erklærede at besidde, var blevet anerkendt som svarende til en uddannelse på universitetsniveau;

— for så vidt angår fru Pelligrini, finder Kommissionen, at udvælgelseskomiteens afgørelse vedrørende hende såvel når henses til betingelserne vedrørende eksamensbeviser som faglig erfaring er velbegrundet, idet en ansøgers rang i en national administration er uden betydning i det pågældende tilfælde.

c) Sagsøgeren har i sin replik anført, at han er blevet diskrimineret såvel i forhold til Warêgne som til Pelligrini.

— For så vidt angår Warêgne finder sagsøgeren, at Kommissionens forklaringer ikke holder, og at den begrundelse, hvorefter Warêgne fik adgang til de skriftlige prøver som følge af, at hans bevis blev anset som svarende til en universitetsuddannelse, er en begrundelse som i realiteten dækker over andre forhold, som Verzyck har oplyst.

Under hensyn hertil finder Verzyck, at den favorable særbehandling, som Warêgne var genstand for, også burde have fundet anvendelse i hans tilfælde, idet der ellers er tale om en forskelsbehandling.

— For så vidt angår fru Pelligrini, har Verzyck anført, at Kommissionen med urette har hævdet, at han har en hovedeksamen i jura, men alene en supplerende eksamen i økonomi.

Verzyck har anført, at han har to hovedeksaminer, en som jurist og en som økonom. Han har i øvrigt desuden anført, at hans hverv som skatteinspektør medførte, at han har udført mange forskelligartede opgaver, såvel af økonomisk som juridisk karakter, ofte som ekspert for så vidt angår budgetspørgsmål, og at hans arbejde var særdeles ansvarsfuldt.

Ifølge sagsøgeren fremgår det heraf klart, at set i forhold til arbejdsopgaverne i den stilling, der skal besættes, er sagsøgeren bedre kvalificeret end fru Pelligrini.

d) I sin duplik har Kommissionen detaljeret redegjort for behandlingen af Warêgne's ansøgning og dens følger og taget til genmæle mod Verzyck's påstande, som ifølge Kommissionen beror på en fejltagelse, som sagsøgte har begået i sit svarskrift.

For så vidt angår fru Pelligrini, har Kommissionen anført, at under hensyntagen til de pågældende to ansøgeres forskellige beviser og faglige erfaring, var juryen inden for rammerne af sit vide skøn berettiget til, når henses til de oplysninger Verzyck havde angivet i sin ansøgning, at anse, at denne såvel på grund af sin uddannelse som sine senere udgivelser, hovedsagelig var jurist og først dernæst økonom, og at udvælgelseskomiteen, når henses til at der var tale om at ansætte personer, som skulle varetage arbejdsopgaver inden for området offentlige finanser/bogføring/revision, kunne give de ansøgere, som først og fremmest var økonomer, en forrang, hvilket var tilfældet, for så vidt angår fru Pelligrini, som var cand. oecon. og havde ret til at undervise i økonomi ved de højere læreanstalter.

3. Anbringendet vedrørende den åbenbare faktiske og retlige vildfarelse, den anfægtede beslutning er behæftet med

a) Sagsøgeren antager, at udvælgelseskomiteen ikke har været tilstrækkelig opmærksom på hans kvalifikationsbeviser og hans faglige erfaring og har anført, at han har bedre kvalifikationer end de særlige betingelser, der er angivet i udvælgelsesprøven.

Han har heraf sluttet, at medmindre udvælgelseskomiteen har foretaget en klar fejlagtig vurdering, burde den have givet ham adgang til den skriftlige prøve.

b) Kommissionen finder, at dette anbringende hviler på, at sagsøgeren ikke skelner mellem adgangen til udvælgelses-

prøven og adgangen til prøverne. Kommissionen har anført, at det af det ovenfor fremførte fremgår, at sagsøgeren ikke er blevet diskrimineret, og at udvælgelseskomiteen ikke har foretaget nogen klar fejlagtig vurdering ved ikke at give ham adgang til de skriftlige prøver.

Kommissionen har endelig anført, at den ikke selv har begået nogen åbenbar faktisk eller retlig vildfarelse.

IV — Skriftlige indlæg indgivet til besvarelse af Domstolens spørgsmål

1. *Vedrørende det første spørgsmål* har Kommissionen svaret, at udvælgelseskomiteen ikke fandt det nødvendigt at fastsætte klarere eller mere praktiske kriterier end dem, den allerede havde fastsat, navnlig under hensyn til at de øvrige kriterier allerede var fastsat i meddelelse om udvælgelsesprøven, og til at udvælgelseskomiteen rent faktisk havde taget hensyn til andre kriterier vedrørende studier, faglig erfaring og sprogkundskaber.

2. *Vedrørende det andet spørgsmål* har Kommissionen svaret, at udvælgelseskomiteen i tidsrummet mellem 15. og 19. marts 1982 traf afgørelse vedrørende de klager, som de ansøgere, der ikke havde fået adgang til udvælgelsesprøven eller til de skriftlige prøver, havde indgivet. Udvælgelseskomiteen foretog en fornyet gennemgang af alle de personers ansøgninger, der havde fået adgang til udvælgelsesprøven, men ikke til prøverne. Derimod foretog udvælgelseskomiteen ikke nogen fornyet gennemgang af ansøgningerne fra de personer, som ikke havde fået adgang til udvælgelsesprøven og heller ikke ansøgningerne fra de personer, som allerede havde fået adgang til at deltage i de skriftlige prøver.

V — Mundtlig forhandling

Sagsøgeren ved advokat G. Vandersanden og Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved advokat R. Andersen, har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 21. april 1983.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 19. maj 1983.

Præmisser

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens justitskontor den 25. august 1982, har R. Verzyck anlagt sag mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, hvori han dels har nedlagt påstand om annullation af afgørelsen af 28. maj 1982, hvorved kontorchefen for Kommissionens personaleafdeling meddelte ham, at udvælgelseskomiteen for udvælgelsesprøve KOM/A/325 havde besluttet ikke at give ham adgang til prøverne i forbindelse med udvælgelsesprøven, dels om, at Kommissionen tilpligtes at træffe de nødvendige foranstaltninger til fuldbyrdelse af den dom, der vil blive afsagt.

2 Den pågældende udvælgelsesprøve var en almindelig udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af fuldmægtige i lønklasse 7 og 6 i kategori A. Ifølge meddelelsen om udvælgelsesprøven, offentliggjort i EFT den 12. september 1981, skulle ansøgerne kunne dokumentere, at de med et eksamensbevis havde afsluttet en uddannelse på universitetsniveau inden for udvælgelsesprøvens område, og at de desuden havde to års erfaring efter erhvervelsen af ovennævnte eksamensbevis på det valgte område, samt at de besad visse sprogkundskaber.

3 Sagsøgeren indgav den 30. november 1981 ansøgning til denne udvælgelsesprøve, hvortil der i alt indkom 2 264 ansøgninger, og valgte området offentlige finanser/bogføring/revision. Det fremgår af R. Verzyck's ansøgning, at han arbejdede som skatteinspektør i den belgiske statsadministration, og at han siden 1978 havde beklædt forskellige ansvarsfulde poster i flere ministerier, var cand. jur. og cand. oecon., og besad de sprogkundskaber, som krævedes ifølge meddelelsen om udvælgelsesprøven.

4 Alligevel meddelte kontorchefen for Kommissionens ansættelsesafdeling ved skrivelse af 1. marts 1982 sagsøgeren, at udvælgelseskomiteen efter først at have konstateret, at sagsøgeren opfyldte betingelserne for adgang til udvælgelsesprøven, dernæst havde »foretaget en sammenligning af kvalifikationsbeviserne for de ansøgere, som havde fået adgang til udvælgelsesprøven, navnlig på grundlag af deres eksamensbeviser og faglige erfaring på udvælgelsesprøvens område, med henblik på herved at opnå en mere harmonisk ligevægt i den geografiske fordeling af de statsborgere fra de forskellige medlemsstater, som udgør Kommissionens personale«, og at udvælgelseskomiteen efter denne gennemgang ikke havde kunnet tage sagsøgerens ansøgning i betragtning.

5 Den 5. marts 1982 udtrykte sagsøgeren sin forbavselse over for Kommissionens ansættelsesafdeling på grund af udvælgelseskomiteens afgørelse og anførte, at det ikke af afgørelsens ordlyd fremgik, hvad der var den reelle begrundelse, og anmodede desuden om at blive gjort bekendt med de øvrige ansøgeres kvalifikationer og eksamensbeviser.

6 Kommissionen meddelte den 26. marts 1982 sagsøgeren, at udvælgelseskomiteen ville foretage en fornyet gennemgang af hans kvalifikationsbeviser med henblik på adgang til prøverne.

7 Kontorchefen for Kommissionens personaleafdeling meddelte den 28. maj 1982 sagsøgeren, at denne ikke, efter den fornyede gennemgang af hans ansøgning, havde fået adgang til de skriftlige prøver. Sagsøgerens søgsmål vedrører denne afgørelse.

Påstanden om annullation af afgørelsen af 28. maj 1982

Formaliteten

8 Kommissionen har bestridt, at annullationspåstanden kan tages under påkendelse, men har dog vedrørende dette spørgsmål forladt sig på Domstolens skøn. Kommissionen har dels anført, at udvælgelseskomiteens afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til de skriftlige prøver i forbindelse med udvælgelsesprøven blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 1. marts 1982, hvilken skrivelse Verzyck kvitterede for den 5. marts, dels, at afgørelsen af 28. maj 1982, som sagsøgeren anfægter, reelt kun er af bekræftende karakter. Søgsmålet, som er registreret den 25. august 1982, er derfor anlagt for sent og må afvises.

9 Sagsøgeren blev, hvilket Kommissionen i øvrigt har indrømmet, faktisk ved skrivelse af 26. marts 1982 underrettet om, at udvælgelseskomiteen ville foretage en fornyet gennemgang af hans kvalifikations- og eksamensbeviser med henblik på hans adgang til at deltage i de skriftlige prøver, og at udvælgelseskomiteen ville underrette ham om sin nye afgørelse. Det fremgår desuden af sagen, at udvælgelseskomiteen på dette tidspunkt havde besluttet at foretage en fornyet gennemgang af mere end 800 ansøgninger.

10 Det er herefter klart, at afgørelsen af 28. maj 1982, som udvælgelseskomiteen traf efter en fornyet gennemgang af sagsøgerens og talrige andre ansøgeres ansøgninger, fuldt ud erstattede afgørelsen af 1. marts 1982, og derfor ikke kan anses for at være af ren bekræftende karakter.

11 Der kan derfor ikke gives Kommissionen medhold i den tvivl, den har fremsat.

Realiteten

12 Sagsøgeren har fremført tre anbringender til støtte for sin påstand, henholdsvis at den anfægtede afgørelse ikke er tilstrækkelig begrundet, at lighedsprincippet er tilsidesat, samt af afgørelsen af 28. maj 1982 er udtryk for en åbenbar vildfarelse.

Anbringendet om manglende eller utilstrækkelig begrundelse

13 Den anfægtede afgørelse er formuleret således: »Som anført i min skrivelse ultimo marts 1982 har udvælgelseskomiteen på ny gennemgået Deres ansøgning. Jeg beklager at måtte meddele Dem, at udvælgelseskomiteen efter sammenligning af ansøgernes diverse eksamens- og kvalifikationsbeviser har besluttet ikke at give Dem adgang til de skriftlige prøver«.

14 Kommissionen har til støtte for den anfægtede afgørelsesbegrundelse først henvist til, at det er nødvendigt at overholde princippet om tavshedspligt med hensyn til udvælgelseskomiteens arbejde. Hertil bemærkes imidlertid, som Domstolen har udtalt i dommen af 28. februar 1980 (Bonu mod Rådet for De europæiske Fællesskaber, sag 89/79, Sml., s. 553), at selv om tavshedspligten er til hinder for, dels at der videregives oplysninger om de enkelte komitémedlemmers stillingtagen, dels at der afsløres forhold, der angår en vurdering af de enkelte ansøgere eller disse indbyrdes, kan princippet imidlertid ikke fritage en udvælgelseskomité fra summarisk at meddele en ansøger, som er blevet udelukket ved udvælgelsen på grundlag af kvalifikationsbeviser, hvilke grunde der ligger bag denne afgørelse.

15 Som Domstolen fastslog i dommen af 26. november 1981 (Michel mod Europa-Parlamentet, sag 195/80, Sml., s. 2861), har pligten til at begrunde en akt, der indeholder et klagepunkt, til formål at gøre det muligt for Domstolen at udøve sin kontrol med hensyn til afgørelsens lovlighed og at give afgørelsens adressat oplysninger, der er tilstrækkelige til at fastslå, hvorvidt afgørelsen er rigtig eller behæftet med en mangel, som giver mulighed for at anfægte dens lovlighed.

16 Dette krav om begrundelse skal imidlertid ses i sammenhæng med de forskellige niveauer og arter af udvælgelsesprøver og, ganske særligt, i forbindelse

med antallet af ansøgere til disse. Ved udvælgelsesprøver med et stort antal ansøgere bør begrundelsen for et afslag ikke være af et sådant omfang, at den udgør en urimelig belastning for udvælgelseskomiteernes virksomhed og personaleadministrationens arbejde. Af hensyn til praktiske vanskeligheder, som en udvælgelsesprøve med mange ansøgere stiller en udvælgelseskomité over for, kan det tillades, at en udvælgelseskomité på det første stadium blot tilsender ansøgeren en meddelelse om kriterierne og resultatet af udvælgelsen og først giver individuelle oplysninger senere og kun til de ansøgere, der udtrykkeligt anmoder herom, dog forudsat, at individuelle oplysninger af udvælgelseskomiteen afsendes inden udløbet af fristen i vedtægtens artikler 90 og 91, således at adressaterne har mulighed for at gøre brug af deres rettigheder, dersom de finder det hensigtsmæssigt.

17 Det fremgår af ordlyden af den anfægtede afgørelse, som er gengivet ovenfor, at denne hverken oplyste sagsøgeren om de generelle kriterier, som var blevet lagt til grund ved vurderingen af ansøgernes kvalifikationsbeviser, eller om resultaterne af den foretagne udvælgelse, og at afgørelsen intet, end ikke summarisk, indeholdt, som kunne anses som en individuel begrundelse. En sådan afgørelse kan derfor ikke anses som begrundet, og Kommissionens argumenter om, at der var mange ansøgere, at det praktisk var umuligt nøjagtigere at begrunde udelukkelsen fra udvælgelsesprøven, samt at R. Verzyck ikke udtrykkeligt havde anmodet om at blive underrettet om de vurderingskriterier, udvælgelseskomiteen havde lagt til grund, kan ikke tages til følge.

18 Heraf følger, at der må gives sagsøgeren medhold, uden at det er nødvendigt at gennemgå sagsøgerens øvrige anbringender.

Påstanden om, at Domstolen tilpligter Kommissionen at træffe de nødvendige foranstaltninger til fuldbyrdelse af nærværende dom

19 Domstolen kan ikke, uden at gribe ind i den administrative myndigheds beføjelser, tilpligte en fællesskabsinstitution at træffe de foranstaltninger, som fuldbyrdelsen af en dom om annullation af et afslag på adgang til at deltage i en udvælgelsesprøve, indebærer.

20 Denne påstand kan derfor ikke tages til følge.

Sagens omkostninger

21 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, bliver den part, som taber sagen, dømt til at afholde sagens omkostninger. Da Kommissionen i det væsentlige har tabt sagen, tilpligtes den at afholde sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

1. **Afgørelsen af 28. maj 1982, hvorved Kommissionen meddelte R. Verzyck, at udvælgelseskomiteen for den almindelige udvælgelsesprøve KOM/A/325 nægtede at give sagsøgeren adgang til at deltage i prøverne i forbindelse med udvælgelsesprøven, annulleres.**

2. **I øvrigt frifindes sagsøgte.**

3. **Kommissionen betaler sagens omkostninger.**

Everling Galmot Kakouris

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 9. juni 1983.

For justitssekretæren

J. A. Pompe
Assisterende justitssekretær

U. Everling
Formand for tredje afdeling